

[Helge Larsen.]

slag skal denne bespisning af utilstrækkeligt ernærede elever fremtidig kun gælde børn af mindrebemidlede forældre. Overser forslagsstillerne mon ikke ganske, at denne særlige bespisning for utilstrækkeligt ernærede børn alene har barnets tarv for øje, og at dette tarv naturligvis må varetages i forhold til alle børn? Det radikale venstre kan ikke under nogen omstændigheder medvirke til at genindføre et sådant socialt skel mellem børnene som foreslået af venstre og de konservative.

Der er for mig ikke tvivl om, at skolebespisningen har haft sin store værdi, og selv om der nu ikke er den samme sociale baggrund for statens deltagelse i finansieringen af bespisningen som under krigen og i efterkrigstiden, bør man ikke underkende skolebespisningens værdi for oplæringen i og indførelse af bedre ernæringsvaner. Der er heller ikke tvivl om, at serveringen af $\frac{1}{4}$ l sødmælk daglig med tilhørende vitamin-tilskud er af stor forebyggende værdi for børnenes sundhed og trivsel. Dette bestrides, så vidt jeg forstår, heller ikke af forslagsstillerne, dog må jeg indskyde, at der i det ærede medlem hr. Asger Jensens bemærkninger var nogle udtalelser, som tydede på, at der måske hos det ærede medlem er ønske om at gå videre end udtrykt af det ærede medlem hr. Foged.

Forlagsstillerne ønsker byrdefordelingen mellem staten og kommunerne vedrørende udgifterne til skolebespisningen revideret. Jeg vil gerne understrege, at der kun er tale om en ændret byrdefordeling; egentlige besparelser er der ikke tale om, idet det beløb, som staten efter forslaget kan spare, skal betales af kommunerne.

Det forekommer mig, at man med rette kan indvende, at det materiale, venstre og de konservative har forelagt som begrundelse for en sådan ændring, ikke nærmere oplyser alle de forhold, som må tages med ind i overvejelserne, men det radikale venstre er villig til at deltage i et sagligt og fordomsfrit udvalgsarbejde om det problem vedrørende byrdefordelingen, som nu er rejst, og her vil vi så formentlig kunne få yderligere oplysninger frem, der kan danne grundlag for den endelige stillingtagen.

Gøting: Der kan holdes lange og principielle taler om skolebespisning, og det er vist ikke nogen hemmelighed, hvor vi står i denne sag; men som ved enhver anden lejlighed, hvor det gælder om at komme igennem med sine principielle synspunkter, må det også gælde her, at tempo og form, hvori det sker, ikke må slå noget i stykker eller vanskeliggøre forholdene urimeligt.

Der er noget, der tyder på, at skolebespisningen har set sine bedste dage. Både sociale vilkår og sund fornuft får ligesom lovgivningens virkninger til at skrumpe ind. Nu udtalte den højtærede minister ganske vist at tallene viste noget andet, men det tror jeg vi skal se lidt nøjere på. Det kan jo være, man opdager, at der også er ulemper ved skolebespisningen, at bespisning på det offentlige bekostning ikke helt kommer til at virke på samme måde som i det gamle Grækenland, og at det opdragende moment, man har lagt ind i sagen, stort set ikke er til stede. Børns spisevaner skal nu engang dannes i hjemmene og ikke under de kollektive forhold, som faktisk hersker i skolen.

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af 2 paragraffer i loven om offentlig forslag. Jeg må sige, at ændringen til § 287 er jeg langt fra enig med forslagsstillerne i. Det forekommer mig, at man her på en utiltalende måde ligesom kommer til at uddybe og understrege de sociale forskelle, som man nu engang aldrig kan komme væk fra. Det tror jeg er afgjort uheldigt. Jeg vil gerne medvirke til, at denne side af sagen drøftes grundigt igennem i udvalget. Hvad angår ændringen til § 288, hvorefter staten skal ud af billedet, er jeg selvfølgelig meget interesseret i den tanke, der ligger heri. De kommuner, der ikke nyder godt af skolebespisningen, skal heller ikke være med til at betale. Der kan her efter forslaget altid blive en begyndelse på 4 mill. kr. af de berømte 400 mill. kr., selv om det også, som det er nævnt flere gange, bliver en omlægning fra staten til kommunernes kasse. Så vidt jeg kan se, er det sådan, at Københavns kommune får ca. halvdelen af de 4 mill. kr., så også på dette område tror jeg at det er rigtigt at fare med lempe og se nøje på sagen i udvalget. Hvis vi i udvalget kan blive enige om, at det er et for-